

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De supplenda negligentia Prælatorum. Consilium XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

nis dispensationem, licet obscure, abrogare videtur, permixtis tamen temporalibus dispensationibus ex veris & rationalibus causis, d. 43. Sess. 6. in fin. consultiſſimum est, ad omnem dubitationem tollendam impetrare specialem & temporalem dispensationem super huiusmodi prioribus beneficiis duraturam, donec maioris partis bonorum administratio pacifica obtenta erit. Ex quibus satis percipiet Reverendissimus D. Episcopus Ruremundensis, quid juris habeat in & ad fructus Decanatus Hagienſis.

De supplenda negligentia Prælatorum.

S V M M A R I V M.

Devolutio beneficij.

1. Beneficia secularia secularibus, & regularia regularibus conferenda.
2. Beneficia in dubio præsumuntur secularia.
3. Beneficia regularia regularibus conferenda.
4. Institutiones beneficiorum eorum qualitates ostendunt.
5. Unio beneficij non nocet eius possessori.
6. Devolutio fit ab inferiore ad proximè superiorem.

CONSILIUM XXIX.

Vno labore resolvemus merita duarum causarum, quæ per venerabilem Dominum Officialem Namurcensem nunc terminandæ sunt inter D. Antonium Hannosium, & fratrem Franciscum Gosleau super Capellania ad altare S. Iohannis Baptiste in Parochiali Ecclesia Montis super Sombreffiam item inter Promotorem seu Curatorem Seminarij Namurcensis, & fratrem Iacobum Gauret super Capellania ad altare S. Martini in eadem prædicta Parochiali Ecclesia; est enim utriusque causæ eadem conditio. Status questionis in duobus consistit: primum in eo, an dicti fratres Franciscus & Iacobus sint aut fuerint inhabiles ad obtinendum hæc beneficia? Secundum in eo, an præsupposita utriusque inhabilitate, Reverendissimus Episcopus Namurcensis illud conferre poterit dicto Antonio; hoc vero unire suo Seminario?

1. Quod ad prius attinet, manifesta est juris dispositio, in c. Cum de be. no. De præben. lib. 6. quod beneficia secularia secularibus Clericis, regularia regularibus sint conferenda, & minime secularia regularibus, nec regularia secularibus: quæ juris communis dispositio decretis Concilij Tridentini renovata & comprobata est, Sess. 14. c. 10. & Sess. 25. c. 21. De regularib. Existimant itaque harum causarum Actores, intentionem suam fundatam esse ex eo, quod hæc beneficia sint in seculari Parochiali Ecclesia, & sic secularia; quorum ob id dicti Rei censei debeant esse incapaces * præsertim quia in dubio beneficia præsumantur potius esse secularia, quam regularia ex primordiali illorum statu, Gemm. in d. c. Cum de beneficio. & ibi Phil. Probans n. 5. Rota decis. 32. Fuit dubitatum, alias est 2. suo tit. De præben. in novis. Sed quoniam omnis præsumptio cedit compertæ veritati, l. Optimam c. de contrahend. & committenda stipula. & in proposito nulla sit dubitatio de qualitate & conditione ho-

rum beneficiorum; extra omnem dubitationem quoque est jus dictorum Reorum: ut unum sit, cur in tanta luce boni juris sui, hi Rei pacifici dictorum beneficiorum possessores, alter per sedecim, alter per quindecim annos, prætextu Episcopalis collationis ex prætextu inhabilitate seu incapacitate Reorum, inquietentur.

Quippe indubitatum est, hæc beneficia esse regularia, non secularia: regulare enim beneficium est, quod regularibus conferri consuevit, vel ex ipsa fundatione, si illa lex per fundatorem data est; vel si de origine fundationis non constat, ex longæva possessione, & inde causatâ præscriptione quadraginta vel plurium annorum, Rota decis. 487. Nota quod impetranti, quæ est 22. sub tit. De probat. in antiquis; quod latissime à Felino in c. In nostra n. 42. & 46. De rescript. & Philippo Probo in d. c. Cum De beneficio, tractatum & decisum, latius non persequimur: est enim id extra omnem dubitationem. Nam cum beneficium per tot annos obtentum, possessum, & rectum est per regulares, impressio regularitatis coheret inseparabiliter ipsi beneficio.

* Cum itaque per extracta, tum ex regestis Archidiaconi Hannoniæ in Ecclesia Leodiensi, cui ante erectionem huius novi Episcopatus hæc Ecclesia & beneficia suberant, conslet, quod ante centum & viginti annos continuè sine ulla interpellatione hæc beneficia fiat per Reverendum Dominum Abbatem Bonæ Spei continuâ serie collata sui Monasterij fratribus; conslet quoque, quod illi per dictum Archidiaconum, ad quem tunc spectabat, in ijs sint instituti; non est dubitandum, quin hæc beneficia sint & reputari debeant, ut verè regularia. Quæ institutiones impressionem huiusmodi regularitatis admodum ampliant & corroborant, Aegid. Bellamerra cons. 41. vers. Secundo quæ si ultra, Phil. Probus in d. c. Cum de beneficio. n. 20. Ut merito status beneficij hic sit attendendus, non tantum quia ultimus est (qui regulariter in beneficijs cum de possessorio adipiscenda, hoc est, de Canonica institutione acquirenda agitur, ut sit in proposito, attendendus est, etiam si illi evinci posset, c. Consultationibus de iure patron. Rota decis. 557. Quibus impetrante, quæ est 46. sub tit. De rescript. in antiquis, & d. decis. 487.) sed quia etiam tam antiquus, & continui immemorialis temporis beneficio munitus, quod pro titulo eoque indubitato accipiendum est, l. Hoc iure §. ductus aqua de aqua quaerit. & aspera.

His accedit indultum Pontificium Cælestini Papæ, quo in anno 1194. aperte permixtum est dicto Abbati in Ecclesijs Parochialibus ad ejus Monasterium pertinentibus ponere tres aut quatuor ex suis Monachis: id enim cum permixtum sit, permixtum quoque esse censetur ipsidem beneficia in ipsidem Ecclesijs consistentia conferre. Cujus indulti hanc fuisse sententiam & intellectum, comprobavit sequentis temporis usus; quæ autem certam interpretationem seu intellectum habuerunt, minime muranda aut aliter intelligenda sunt, l. Minime De legib. Hanc autem Ecclesiam Montis super Sombreffiam ad dictum Reverendum Dominum Abbatem pertinere, constat ex dicti indulti Apostolici tenore, in quo recitantur Ecclesiæ, quæ in eo altaria nuncupantur, quæ ad dictum monasterium

rum cum suis appendicijs pertinent; cum etiam id satis consteantur Actores. Et sic pro indubitato habendum est, Reos hujus causæ habiles esse ad obtinendum hæc beneficia, eosque ob id vigore suæ institutionis, quam Canonicam obtinuerunt (prou: ex literis institutionis in his causis exhibitis constat.) illa recte possidere & obtinere: quæ dictus Reverendissimus Dominus Episcopus cum summa injuria eis arripere, & alterum fratris sui filio, alterum suo Seminario conferre laborat; cum neutrum vacet aliquo modo, & Rei utriusque respectivè sint capaces; & unio, quæ vigore Concilij Tridentini, sess. 23. c. 18. pro Seminario invitis etiam possessoribus fieri potest etiam ante vacationem, effectum consequi non possit, cum præjudicio possessoris, ut illius cessus vel decensus omnino expectandus sit; ut expressis verbis hujusmodi decreti expressum est; sic scilicet, *Sine cuius divinis, & illa obtinentium præiudicio.* Sicuti etiam ex iuris communis dispositione unio beneficii facta in vita possessoris illius, non habet effectum, nisi occurrente illius vacatione, c. Consultationibus de donat. Clemens. ult. De rebus Eccles. non alienan. Rebus in praxi benef. parte 2. tit. De repro. benef. viven. impet. gloss. 7. n. 56. & 57.

Alterum, in quo diximus harum litium statum consistere est, an videlicet præsupposita inhabilitate seu incapacitate horum Reorum, Reverendissimus Dominus Episcopus potuerit illa conferre? In quo res expedita est, quod non: cum enim idem Episcopus hoc se facere testetur, propter diuinam huiusmodi beneficiorum vacationem iure devolutio, certum est sic factam collationem dictis Actoribus non prodesse; quia Episcopus illius faciendi ius non habuit, l. si filius cum c. de donat. Quippe hoc indubitatum est, & ex prædictis præsertim per extracta ex registris Archidiaconi constat, ordinarium collatorem horum beneficiorum esse præfatum Dominum Abbatem, & ex dicto indulto Apostolico constat, eundem Abbatem ejusque monasterium exemptum esse ab ordinaria iurisdictione, ut notoriè est totus Ordo Præmonstratensis. Iam verò ex iure hoc quoque indubitatum est, quod devolutio collationis beneficiorum fiat semper ab eo, qui ius conferendi priore loco habet, ad immediatum superiorem, c. Nulla c. Ex parte, cap. postulat de concess. præb. Rebus in praxi benef. parte 1. tit. De devolut. gloss. 9. n. 36. Cum ergo immediatus superior dicti Abbatis sit ipse summus Pontifex, non potest ab Abbate ad Episcopum fieri devolutio: & generaliter ab exemptis devolutio fit ad Papam, non ad Episcopum, c. Cum singula de præbend. libr. 6. Lud. Roman. consil. 361. in casu proposto n. 6. Et quamvis in exemptis regularibus hoc specialiter sit statutum, in Clemens. 1. De suppl. neglig. pralat. ut Episcopus iure devolutio ex illorum negligentia uti possit; id tamen non potest ex sua ordinaria potestate, sed debet hoc facere auctoritate Apostolica, & faciendo eam qualitatem exprimere, d. Clemens. 1. & ibi DD. Id autem cum non fecerit dictus Episcopus, non potest ejus collatio iure devolutio facta subsistere. Nam etsi in parte narrativa literarum collationis dicto Antonio factæ, fiat mentio auctoritatis ordinariæ vel Apostolicæ, in dispositivâ tamen parte, nulla

est mentio auctoritatis Apostolicæ: & in collatione Seminario facta, in nulla literarum parte fit illius mentio; sic quod in omnem eventum vitiosæ reputari debeant hæc collationes ex defectu potestatis conferentis: Et sic existimamus extra omnem dubitationem esse causam dictorum Reorum, ideoque venerabilis Domini Officialis officium esse, ut Reos ab impetitione Agentium absolvat, Actoribus in expensis litis condemnatis.

De supplenda negligentia Pralatorum.

S Y M M A R I U M.

Devolutio in beneficio.

1. Collatio quæ fit iure devolutio extraordinaria est.
2. Capitulum conferre potest Sede vacante beneficia vacantia ex devolutione ab inferioribus collatoribus.
3. Devolutio fit ab inferiore ad superiorem.
4. Devolutio ab exemptis fit ad Papam.
5. Modici non considerantur.
6. Causela nimia suspecta sunt de fraude.
7. Devolutio pro illa vice tantum nocet collatori.
8. Intrusus quis dicitur.
9. Filius presbyteri spiritus, non naturalis est.
10. Possessio præcessoris coniungenda cum possessione successoris.
11. Beneficialis causa possessoria quomodo instruenda.

CONSILIVM XXX.

Iunge huic Cons. xxx. i. v. infra.

NON potest D. Ioannes Pamele Opponentis contra D. Godefridum Hombeke Impetrantem ad obtinendum Canonizarum S. Germani Thenenis idoneam habere qualitatem, vel aliquem prætexere colorem in hoc possessorio iudicio, vel ad defensionem vel ad duplicandum interdictum ex collatione Turnarij vel Capituli ejusdem Ecclesiæ Thenenis; cum hoc compertum sit, ad Decanum & Capitulum S. Ioannis Leodiensis non tantum in præsentia, sed etiam retro præterito tempore ultra hominum memoriam, ratione unionis & incorporationis utriusque investituræ & Personatus in Ecclesiâ S. Germani pertinuisse & pertinere ius ordinariæ collationis, provisionis, & præsentationis, non tantum Canonizarum, & inter hos nominatim illius, de quo in hac causa litigatur, sed etiam plurimorum aliorum beneficiorum, tam in dicta Ecclesiâ, quam alijs capellis in oppido Thenenis: & quod Opponentis ex personis Decani & Capituli S. Germani Thenenis, ad illum non prætendat nisi ius institutionis & admissionis; ejusque occasione ex negligentia dictorum ordinariarum collatorum per devolutionem ius extraordinariæ seu subsidiariæ & succedaneæ collationis: * ut re vera non ordinaria, sed tantum extraordinaria & accidentaria est collatio, quæ fit ex iure devolutio, ut sunt omnia quæ iure supplementi sunt, extra de suppl. neglig. pralat. per totum. Unde est, quodd, quamvis sede vacante Capitulum, ad quod devolvitur iurisdictionis Episcopalis, non possit conferre beneficia, quæ pertinent ad ordinariam collationem Episcopi; quia scilicet sunt in fructu Episcopatus, c. 2. Ne sede vacan. gloss. in c. Cum olim